

2345 2den Beh. af Finanslovf. f. Finanssaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2346

Ministeriet paa 4 Spørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af Loven af 26de Februar 1869, ved hvilke Forespørgerne gaa ud fra, at Loven hjemler Rentegaranti for en Sum af 350,000 Rd. pr. Banemil, og det vil af Ministeriets Svar ses, at dette tiltræder den nævnte Opfattelse, at der kan gives 4 pCt. Rentegaranti for 350,000 Rd. pr. Banemil med Dannelsen af en Forstærkningsfond. Man vil rigtignok se af en Anmærkning, at dette under den senere Forhandling er blevet nærmere bestemt derhen, „at Garantien for det hele Anlæg dog i intet Tilfælde kunde overstige det i Loven af 26de Februar 1869 § 5 nævnte Beløb af ca. 3,700,000 Rd. for Baneanlægget imellem Roskilde og Kallundborg med Tillæg af 400,000 Rd. for Dobbeltsporet imellem Rjøbenhavn og Roskilde, ialt 4,100,000 Rd.“ Men hvad enten man kommer til den meget store Sum af $17\frac{1}{2} \times 350,000$ Rd., eller man bliver staaende ved c. 3,700,000 Rd. med Tillæg af 400,000 Rd., har ganske vist Udvalget ikke kunnet fatte, hvorledes den høitærede Minister nogeninde har kunnet gaa ind paa den Fortolkning, her foreligger. Naar man tager Loven for sig, nemlig den ældre Lov, til hvilken Loven af 25de Juni 1870 jo henviser, er der udelukkende kun Tale om den Sum af 3,700,000 Rd., som først fremkom for en Jernbane fra Roskilde til Kallundborg, men senere blev overført ogsaa paa et Jernbaneanlæg direkte fra Rjøbenhavn til Kallundborg. Vi kunne nu ikke se, hvorledes Ministeren har kunnet opstille de 350,000 Rd. pr. Mil, men vi have derhos ikke engang kunnet se, hvorledes den høitærede Indenrigsminister har kunnet komme til at lægge de 400,000 Rd. til, en Sum, der i Loven paa den udtrykkeligste Maade er betegnet som kun vedrørende Dobbeltsporet fra Rjøbenhavn til Roskilde. Thinget vil erindre, at den høitærede Indenrigsminister ikke var i sin nuværende Stilling som Indenrigsminister, da den omtalte Lov blev gennemført; ellers kunde han sikkert intet Dieblis have opstillet den Fortolk-

ning, som han har gjort gjældende. Det ses nemlig ikke alene af Loven, men fremgaar ogsaa udtrykkelig af de Udtalelser, der faldt under Forhandlingerne om den, at der kun kunde være Tale om de 3,700,000 Rd. Fra Forslagsstillernes Side tænkes der kun paa denne Sum, fra Indenrigsministerens Side tænkes der kun paa denne Sum, og fra alle dem, der her i Salen deltog i Forhandlingerne, tænkes der udtrykkelig paa disse 3,700,000 Rd. Tager jeg Forhandlingerne i Samlingen 1869—70 om den omtalte Lov for mig, ser jeg saaledes f. Ex., at den daværende Indenrigsminister gaar ud fra, at en Betingelse for Lovens Anvendelse er, at de 3,700,000 Rd. ikke overskrives. Det er udtrykkelig og klart udtalt, og det fremgaar saameget klarere af Forhandlingerne, som der idelig endogsaa er Spørgsmaal om, at Anlægskapitalen for hele den længere Bane endogsaa skulde kunne nedbringes til 3 Millioner Rd. Indenrigsministeren udtaler ved den omtalte Leilighed endogsaa, at der hos Regjeringen kunde vel have været nogen Tvivl tilstede, om man ogsaa kunde gaa saa vidt, fordi der nu kun er Tale om en let, smalsporet Bane, medens der tidligere havde været Tale om en bredsporet Bane. Naar man senere kommer ind paa den forskjellige Maade, hvorpaa man kan beregne Nettoindtægten, og dermed de Forpligtelser, som Staten paatager sig, da er der stedse kun Tale om en Kapital af 3,700,000 Rd. Jeg for mit Vedkommende deltog ogsaa i Forhandlingerne dengang og talte navnlig om nogle nærmere Oplysninger om de daværende Jernbaneplaner, der vare henlagte som Manuskript paa Rigsdagens Bord, og i hvilke der udtrykkelig var anstillet nærmere Beregninger. Jeg tilfod mig da at udtale nogen Tvivl om, hvorvidt disse meget billige Projekter vare til at udføre, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister svarede mig, at naar jeg nærede Tvivl om, hvorvidt det var muligt at bygge Banen for den kalkulerede Sum af 3,700,000 Rd., saa tilfod han sig at for-